

[Damsgaard.]

I Udvalget har man drøftet Spørgsmaalet om de lange Lodsningers Indflydelse paa Skibsfartens Sikkerhed. Det har været nævnt, at det muligvis med Henblik paa Sejladsens Sikkerhed kan være uheldigt, at een Lods foretager en Gennemlodsning, der strækker sig over 15—20—25 Timer, men der har ikke hverken fra Rederier eller Forsikringselskaber været Paatale i den her nævnte Retning, ej heller fra Lodserne. Det vil imidlertid formentlig være naturligt for den Kommission, der i Øjeblikket forbereder en Revision af Lodsloven, ogsaa at overveje dette Spørgsmaal.

Jeg skal efter disse Bemærkninger paa hele Udvalgets Vegne anbefale at vedtage Lovforslaget saadan, som det er forelagt.

Statsministeren (Knud Kristensen): Da min Kollega Forsvarsministeren ikke kan være til Stede, skal jeg paa hans Vegne takke for Udvalgsarbejdet og give Forslaget min bedste Anbefaling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Udenrigsministeren af Størmose m. fl.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 2691).

Ordføreren for Forespørgerne (Størmose): Jeg skal tillade mig paa Forespørgernes Vegne at motivere min Forespørgsel til den højtærede Udenrigsminister. I Forbindelse med min Motivering vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger om den Maade, hvorpaa Folketinget er blevet underrettet om Regeringens Initiativer i udenrigspolitisk Henseende og ganske særlig i Henseende til det sydslesvigske Spørgsmaal.

Den 31. Januar blev der fra Regeringen sendt en Henvendelse til det Møde, der for Tiden holdes i London af Udenrigsministerens Stedfortrædere. Det var saadan for adskillige Medlemmer af dette Ting, at vi maatte læse os til Indholdet af dette Memorandum i Dagbladene, og først to Dage derefter havde vi Lejlighed til at stifte Bekendtskab med Memorandummet i den autoritative Form, hvori Udenrigsministe-

riet gav os det. Der er i den Anledning efter min Mening Grund til at rejse Spørgsmaalet om hele Forholdet mellem Rigsdagen og Udenrigsministeriet, et Forhold, som jo i tidligere Tid har været Genstand for Behandling og for Debatter her i Tinget. Naar vi betragter de nuværende Tilstande, hvor det er ret sjældent, at udenrigspolitiske Spørgsmaal drøftes her for dette Forum, saa griber man af en ejendommelig Følelse af, at der er sket en Udvikling til noget ringere, end man havde tidligere.

Det er for dette Spørgsmaals Vedkommende rigtigt at gaa tilbage til Foraaret 1923, da man i Folketinget drøftede Oprettelsen af Det udenrigspolitiske Nævn. Jeg har set lidt paa Udtalelserne dengang fra mange Sider, baade fra Regeringens og Oppositionens; de gaar ud paa, at Nedsættelsen af Det udenrigspolitiske Nævn slet ikke skulde virke begrænsende paa Rigsdagens Medarbejderskab i udenrigspolitiske Anliggender. Da Lovforslaget om Det udenrigspolitiske Nævn var til Behandling i det høje Landsting, da udtalte det ærede Medlem af Landstinget Hr. Hauch, at der var ikke den fjerneste Grund til at nære Frygt for, at Rigsdagen ikke fortsat gennem lukkede Møder skulde faa Lejlighed til at tage Stilling til betydningsfulde udenrigspolitiske Afgørelser, selv om Det udenrigspolitiske Nævn nu blev oprettet, og det blev fra det daværende Medlem Hr. Bramsnæs' Side sagt, at man vilde være med til at virke for saadanne Arbejdsforhold i udenrigspolitiske Sager, at der blev Tale om et Samarbejde mellem Ministeriet og hele Rigsdagen.

Den efterfølgende Udvikling paa dette Omraade har jo slet ikke svaret til disse Udtalelser, til de Ønsker, som man fra mange Sider dengang nærede. De udenrigspolitiske Anliggender bliver nu behandlet i et udenrigspolitisk Nævn, hvortil to af de nuværende Folketingspartier ikke har Adgang, og fra Nævnet gaar de udenrigspolitiske Sager ind i de lukkede Partimøder, hvor Nævnets Medlemmer kan redegøre for de udenrigspolitiske Problemer i den Udstrækning, hvori deres strenge Tavshedspligt tillader det.

Det vil efter min Mening være gavnligt, at vi kommer ind paa nu at faa Orienteringerne i lukkede Rigsdagsmøder, naar Sagerne gør det nødvendigt — og vi er fra vor Side klar over, at visse Sager kan gøre det nødvendigt — i Stedet for, at vi som nu har en Meddelelsesform, der ikke er underkastet nogen som helst gensidig Kontrol. Det var Meningen fra Tingenes Side, dengang Det udenrigspolitiske Nævn blev nedsat, at